

**PRIMJEDBE UPFBiH U FORMI AMANDMANA NA ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O RADU**

AMANDMAN I

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o radu u članu 7. Kojim se dodaje novi član 54 a.

U član 54a u stavu 2. Riječi “u Federaciji” zamjenjuju se sa riječima “utvrđene ovim zakonom ili kolektivnim ugovorom, ili internim aktom poslodavaca ili ugovorom o radu.”

Obrazloženje

Predložena izmjena predstavlja zaštitni mehanizam imajući u vidu da je u velikom broju slučajeva u granskim kolektivnim ugovorima, pojedinačnim KU, internim aktima poslodavaca i ugovorima o radu utvrđena najniža plaća koja je veća od najniže plaće u Federaciji. U tom smislu u cilju zaštite radnika predlažemo rješenje koje u interesu radnika a koje neće ostaviti prostor za tumačenje zakon jer je termin “najniža plaća u Federaciji” veoma širok pojam i ostavlja se prostor za tumačenje. Ukoliko se usvoji predložena primjedba sasvim precizno i jasno će se definisati visina naknade.

AMANDMAN II

U članu 8. u stavu 2. odnosno u stavu (5) koji se dodaje, riječi „s tim da se plaća može umanjiti najviše do 35% od ugovorene plaće radnika i poslodavca a koja ne može biti manja od najniže plaće u Federaciji.” zamjenjuju sa riječima „ali ne manje od najniže plaće utvrđene ovim Zakonom ili kolektivnim ugovorom ili internim aktom poslodavca.”

Obrazloženje:

Predlažemo da se kod skraćivanja radnog vremena plaća može umanjiti srazmjerno broju radnih sati koja ne može biti manja od **najniže plaće utvrđene ovim Zakonom ili kolektivnim ugovorom ili internim aktom poslodavca** . Ovo rješenje je sasvim pravedno i ima zaštitni mehanizam da ipak umanjene ne može biti niže od najniže plaće, a uzimajući u obzir činjenicu da određeni broj radnika ima ugovorenu najnižu plaću.

Na ovaj način će se obezbijediti da plaća ne može biti utvrđena od najniže plaće koja je utvrđena kolektivnim ugovorom ili ugovorom o radu a imajući u vidu da je u velikom broju kompanija utvrđena veća od najniže plaće u odnosu na najnižu plaću u FBiH. Ovo ima za cilj zaštitu radnika. Također predloženo rješenje ima za cilj očuvanje radnih mjesta i sprječavanje masovnog otpuštanja radnika. Dakle, cilj nije oštetiti radnika i smanjiti mu platu, nego naprotiv sprječiti otpuštanje jednog broja radnika.

AMANDMAN III

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o radu iza člana 8. daje se novi član 9. koji glasi:

U članu 111. dodaje se novi stav (6) koji glasi:

Izuzetno od stava 1. za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji BiH, u slučaju otkaza o radu iz stava 1. radnik nema pravo na otpremninu u skladu sa stavom 1. i 2. , ukoliko u roku od dva mjeseca nakon prestanka stanja nesreće radnik ponovno bude zasnovao radni odnos.

Obrazloženje:

Predloženo rješenje ima za cilj očuvanje radnih mjesta i garanciju da se radnik vrati na posao. Činjenica je da će u trenutnoj krizi na koju poslodavac ne može uticati ili vrlo malo može uticati, brojni radnici protivno volji poslodavca ipak dobiti otkaze. Zajednički cilj sviju i vlade i poslodavca i radnika da nakon prestanka krize što manji broj osoba bude bez posla. Predloženim rješenjem obezbijeduje se da prvom prilikom radnik bude vraćen na posao. Sigurni smo da je u interesu i radnika i poslodavca da se radnik nakon proglašenja stanja nesreće vrati na posao.

Ukoliko radniku ne bude isplaćena otpremnina u slučaju otkaza obezbijedena je garancija da će taj radnik nakon prestanka krize biti vraćen na posao. S druge strane ukoliko radnik naplati otpremninu onda poslodavac nema obavezu da ga vrati na posao. Na ovaj način sprječit će se masovna otpuštanja radnika a poslodavac će ipak imati obavezu vratiti radnika na posao.

Također, u ovom slučaju postavlja se pitanje za one poslodavce koje uopšte ne rade nemaju prihode, takvi poslodavci čak i pored svoje volje da isplate otpremninu nisu u mogućnosti isplatiti otpremninu. Dakle, cilj je da se smanji potreba otpuštanja radnika jer će se sa isplatom otpremnina načiniti ogromna šteta, kompanija propada a radnici se otpuštaju uz isplaćivanje otpremnine. Da li je u interesu cjelokupne društvene zajednice masovno zatvaranje kompanija i otpuštanje radnika?

Radnik je zaštićen jer će mu se omogućiti da se vrati na posao ili ako to nije moguće, će mu biti isplaćena otpremnina ali sa 2-3 mjeseca odgode.

Shodno navedenom smatramo da je predloženo rješenje u opštedruštvenom interesu, te da je u interesu i Vlade i radnika i poslodavca da radnik bude vraćen na posao umjesto da dobije otpremninu i ne zadrži radno mjesto.

Postojeći članovi 9., 10., 11. i 12. posataju članovi 10., 11., 12. i 13.